

Andreas apud Septentrionales Germanos natus à pueris operam literis dedit, atq; artium et linguarum fundamenta feliciter iecit. Inde uerò animum ad Medicinæ scientiam conuertit, & tanto successu in ea perrexit, ut omnium cōsensu Doctoralia insignia sibi compararet. Postea suam artem apud Vratislavienses et finitimos populos exercere cœpit, & ob rerum experientiam cunctis gratissimus fuit. Itaq; factum ut Albertus Prusiæ dux eum ad se Regiomontem uocarit, atq; artis Medicę professorem constituerit. Eam functionē is tanta dexteritate suscepit & administrauit, ut anno 1552 eius Academiae Rector constitueretur. Eo autem tempore ob Osiandri doctrinam magni motus in Prussia excitabantur, qua nouum quēdam iustificationis modum proponebat. Cum itaq; multi doctorum eam approbarēt, & Albertus princeps etiam aliarum Ecclesiarum iudicium inquireret, hunc Andream amicum Osiandri hinc inde ad principes legatum misit, & rem tanti momenti cum alijs conferre iussit. Itaque cum 1553 Studgardię essem, hunc Andream apud Christopherum ducem sui principis mandata exequentem uidi, atq; cum D. Ioanne Brentio de ea doctrina conferre audiui. quin etiam de ea re mecum cōtulit, & eius doctrinæ originem & successum libellis quibusdam in Prussia editis ostēdit, & ut mecum Basileam transferrem uoluit. Cum hoc modo Andreas domi foris que res sibi commissas magna prudentia expediret, omnibus doctis innotuit, & in primis apud suum principem magnam gratiam inijt, Anonym.